

SYMBOLEN

door JAN VAN HINTE

TER INLEIDING

=====

Reeds een ruim aantal jaren geleden schreef Jan van Hinte voor enkele tijdschriften een bijdrage over oude symbolen. Tijdens een bezoek in zijn gastvrije woning kwam dit onderwerp ter sprake en er kwam een map met uitgebreide tekst en ruim geïllustreerd, op tafel. Het werk was gereed voor publikatie, maar omstandigheden hadden dit verhinderd, en dit zou wel zo blijven.

We mochten die tekst gerust ter inzage meenemen en desgewenst ook fotokopiëren. Het was onze mening dat dit niet publiceren zeer spijtig was en dat velen, ook van onze Leden, maar wat graag meer zouden vernemen over symboliek.

Een voorzichtig polsen om het werk in "Rond de Poldertorens" te laten opnemen, werd door de auteur terstond instemmend beantwoord. Jan van Hinte is sinds vele jaren lid van onze Sint-Guthagokring en is altijd bereid gevonden tot hulp en medewerking.

Wie is nu deze vriendelijke oude man met de forse rijzige gestalte en de volle witte baard? Hij werd geboren op 22 maart 1896 te Groningen in een Hervormd gezin. Hij huwde E. S. Zandvliet, geboren te Amsterdam, schrijfster en dichteres, en deelde met haar een lang, bewogen en rijk gevuld leven. Jan van Hinte volbracht gedurende de eerste wereldoorlog, drie en een half jaar militaire dienstplicht; en behaalde nadien het onderwijzersdiploma.

In 1920 trok hij, samen met zijn echtgenote, naar Indonesië en was daar tekenleraar, landmeter en ook een tijd sterrekundige op de sterrewacht te Lemhang. 1937-38 zag hem werkzaam bij de Volkenbond in Geneve. Sinds 1939 terug in Indonesië, werd het echtpaar aldaar gedurende de periode 1942-45 door de bezettende Japanners in interneringskampen opgesloten.

Na eind 1945 en begin 1946 nog leraar te zijn geweest in Bangkok, kwam het echtpaar in mei 1946 terug in Nederland en ging zich te Assen vestigen. Jan van Hinte werd er Hoofd van het Bureau Jeugdzaken bij de Stichting Politieke Delinquenten voor Groningen, Friesland en Drente. Toen zijn rechtvaardigheidsgevoel tegen bepaalde toestanden in opstand kwam, legde hij in 1949 zijn functie neer. Door tussenkomst van vrienden kwam in 1950 het paar zich vestigen aan het Grote Gat te Sint-Kruis bij Aardenburg.

Gedurende ruim 25 jaar is Jan van Hinte er in wijde omtrek zeer bedrijvig geweest als archeologisch en geschiedkundig vorser. Van wat we weten vermelden we o.a. de opgravingen in de St.-Baafs-kerk te Aardenburg, de Romeinse opgravingen in deze stad, het blootleggen der grondvesten van de verdwenen kerken van St.-Catharina en van Hannekenswerve, het speurwerk naar de kerk van Coxyde en deze van St.-Margriete. Benevens dit hebben tekenen, schilderen, publiceren, inventariseren, bosbeheer, veel en verscheiden studiewerk, zijn dagen gevuld.

Wie hem heeft ontmoet en met hem heeft gesproken, zijn publicaties heeft gelezen, zijn uitgebreide bibliotheek mocht bekijken, bewondert zijn grondige en veelzijdige kennis, zijn scherpe geest, zijn kunstzin en zijn vaardigheden.

Het echtpaar Jan van Hinte - E. S. Zandvliet hebben zich vooral heel hun leven ingezet voor de vrede en voor een menselijke wereld. Nog in januari 1981 schreef hij een oproep gericht tot eenieder maar vooral tot de beleidsmensen, waarin gepleit wordt tegen geweld, machtsmisbruik, bewapeningswedloop en vóór dialoog, verzoening en christelijk denken.

Wie of wat heeft deze ongewone mensen ertoe degreven zich zonder compromis en met voor anderen soms ongemakkelijke rechtlijnigheid op te stellen? Wellicht kan niemand beter den Jan van Hinte zelf ons een aanduiding geven. Uit bovenbedoelde oproep citeren we daartoe wat volgt.

" Waar de menselijkheid en zelfs Jezus is uitgeschakeld, door vele mensen die zich Christen durven noemen, heerst daemonie.

" Veel mensen geloven in een Almachtige Vader in de Hemel. Ikzelf weet niet of er een God is. Voor mij is er een mysterie.

" De Jezus van heel veel christenen is een heel andere dan de mens Jezus die mijn leven heeft beïnvloed en nog beïnvloedt. Ik zie Jezus niet als maagdelijk geboren uit Maria. Niet als God's Zoon. Zijn opstanding zie ik als een mythe. Een heel mooie mythe, die ons zegt dat het goede niet kan sterven, wel neergeslagen kan worden. Maar het goede zal altijd weer opleven. Ik zie Jezus als een voorbeeldig mens die ons heeft voorgehouden als goed mens te leven. Zich in te zetten tegen onrecht. De hulpeloze, de verdrukte bij te staan. De waarlijk liefdevolle mens.

" Als ik op mijn leven terugkijk, heeft die strijdbare Jezus-figuur mij vaak laten handelen tegen mijn eigen maatschappelijk belang in. Zelfs meer dan eens mij mijn leven doen inzetten om (mij onbekende) mensen te redden. Ik kan dat niet verklaren. Dat is voor mij uiteindelijk een mysterie. Maar ik heb nooit spijt gehad dat ik heb gedaan wat die mysterieuze kracht mij liet doen.

" Ik neem aan dat velen van U in God geloven. Dat U dan ernstig probeert te leven naar de wil van God, dus naar het voorbeeld van Jezus, zoals U Jezus ziet. Ik ga nooit slapen vóór ik heb overdacht wat ik die dag heb gedaan en heb nagelaten. Ik overdenk, want ik weet niet tot wie ik zou moeten of kunnen bidden. Christenen, U kunt wel bidden. In uw gebed vragen om inzicht, om wijsheid. Om te doen wat God van U vraagt te doen.

" En als U dan ernstig bidt. Wat zegt God U dan? Verwijst Hij U naar Zijn Zoon, die zegt dat wij allen kinderen zijn van één Vader? Dus dat wij geen onrecht mogen doen en ons zeker niet mogen voorbereiden op massamoord met de meest verschrikkelijke middelen! "

Goede Vrien Jan, voor alles en namens allen: D A N K.

Albert De Keyser.